

לאחר שהסתיים בישראל סדר הפסח, סיפר ווייטהרסט, כי רוב המנמ"רים שהוא משוחח עמם מעלים את אותה הבעיה: איך משאירים את האורות דולקים ובמקביל מדביקים את הקצב שבו מתפתחת החדשנות? "בטח נתקלתם באותן האנלוגיות שאני נתקלתי בהן: זה כמו להחליף גלגל באוטובוס בזמן נסיעה, או להחליף מנוע סילון במטוס תוך כדי טיסה. אני קצת חנון כשזה מגיע להיסטוריה, ולמרות שחיפשתי וחקרתי, לא הצלחתי למצוא תקדים לאוטובוס שהחליפו בו גלגל תוך כדי נסיעה, או למטוס שהחליפו בו את המנוע תוך כדי טיסה".

אולם, הוסיף, "מאחר ואני מאמין גדול בהפקת לקחים היסטוריים, הצלחתי למצוא אנלוגיה שלדעתי מתאימה יותר למצב שבו נמצא ענף ה-IT היום. תחשבו על תשתיות התחבורה בערים הגדולות: כבישים, צמתים, מדרכות, תחבורה ציבורית, נתיבי אופניים וכדומה. איך האנושות הצליחה להתמודד עם הגידול בעיור ובשיעור האוכלוסין בהיבט תשתיות התחבורה, בזמן שהתשתיות הללו המשיכו לשרת אותנו?"

שריפה כהזדמנות לתכנון מחדש

"דוגמה רעה לכך היא לונדון", המשיך מנכ"ל ונשיא רד-האט. "ה-2 בספטמבר 1666 היה עוד יום רגיל בעיר, עד ששריפה שהחלה בלילה במאפיה מקומית, התפשטה באגרסיביות ובערה במשך ארבעה ימים, תוך שהיא מכלה את כל מה שעמד בדרכה. בפני אנשי לונדון עמדה הזדמנות נדירה לתכנן מחדש את כל התשתיות העירוניות ולבנות אותן באופן מודרני וחכם יותר. תוך כדי התכנון, הם נתקלו בשורה של בעיות - החל מבעיות משפטיות לגבי בעלות על שטחים ורכוש, דרך בעיות לוגיסטיות ועד בעיות תקציביות".

"בסופו של דבר, החליט המלך צ'רלס השני לבנות מחדש את אותן התשתיות שנשרפו", אמר ווייטהרסט. "כלומר, כל הבעיות והחסרונות שהיו במערך התחבורה של העיר לפני השריפה יוסיפו להגביל אותה גם לאחר סיום עבודות השחזור הקשות, המתמשכות והיקרות. אני מאוד אוהב את לונדון, אבל התנועה במרכז העיר יכולה להיות סיוט אמיתי. הכל בגלל אותה החלטה שהתקבלה אז, ב-1666, שלא לתכנן מחדש את תשתיות התחבורה ולבנות אותן באופן חכם, נכון ומודרני יותר".

מגבלות המשתמשים

לדבריו, "מנמ"רים רבים מספרים שיש להם רעיונות מבריקים, אבל כל מיני מגבלות בארגון, בעיקר מצד המשתמשים, מונעות מהם ליישם אותם. באופן דומה מאוד למה שקרה בלונדון, הזדמנויות מתפספסות בגלל

פדמה ווריור

ג'ים ווייטהרסט: "קצב החדשנות שבו העולם נע הוא מסחרר, ומציב בפני כולנו אתגרים גדולים מאוד. אין חברה אחת שיש לה את כל התשובות, ואם יש חברה שאומרת לכם אחרת - תברחו. הפתרון לבעיות של כולנו טמון בעבודה משותפת של התעשייה כולה"

ג'ים ווייטהרסט

השלב השלישי היה דיגיטציה של התקשורת הבינאישית והופעתן של הרשתות החברתיות. השלב הרביעי, זה שאנחנו נכנסים אליו היום, הוא חיבור של אנשים, תהליכים, מידע וחפצים. יהיה זה עידן 'האינטרנט של הכל', שבו המידע יהיה הערך העסקי הגדול ביותר. "המגמות הללו משנות את האופן שבו חברות חושבות על עצמן", הסבירה ווריור. "כל חברה, מכל תחום, הופכת למעשה לחברת טכנולוגיה. חברות שהתעסקו עד היום בייצור, צריכות למשוך היום מידע מחיישנים, מכונות ובעתיד אפילו מל"טים. חברות מתחום הקמעונאות צריכות להבין איך להתאים קופונים, מבצעים והנחות לכל לקוח בהתאם להעדפותיו האישיות והמיקום שלו. אלו רק שתי דוגמאות קטנות לעתיד המרגש שאפשר יהיה ליצור כשכל חברה תהיה חברת טכנולוגיה".

מערך ה-IT משתנה

"מה זה אומר?" שאלה והשיבה: "לגבי התעשייה שלנו, זה אומר שכל מערך ה-IT משתנה. מנמ"רים צריכים להתמודד היום עם זן חדש של אפליקציות שנולדו בענן ובמובייל, ולשלב אותן עם מערכות הלגאסי. זה אתגר אדיר. במקביל, עליהם להתמודד עם מצב שבו לא כל המידע מובנה ולא כולו יושב בדטה-סנטר. ככל שנתקדם במעבר לעולם החדש הזה, של 'האינטרנט של הכל', נראה יותר מידע שנמצא בתנועה ועובר אנליטיקה בזמן אמת".

היא סיכמה ואמרה, כי "ההזדמנויות העסקיות הן בלי נתפסות, והמנמ"רים חייבים להיות אלה שמאפשרים אותן. עליהם להתחבר לעמיתיהם העסקיים ולהניע את הגדילה העסקית של הארגון. ההצטרפות של ה-IT מעלה את הציפיות מה-IT, ולמנמ"רים לא תהיה ברירה אלא לעמוד בסטנדרט הגבוה שהמשתמשים מציבים להם".

"הפתרון לאתגרי ה-IT טמון בעבודה משותפת"

"קצב החדשנות שבו העולם נע הוא מסחרר, ומציב בפני כולנו אתגרים גדולים מאוד. אין חברה אחת שיש לה את כל התשובות, ואם יש חברה שאומרת לכם אחרת - תברחו. הפתרון לבעיות של כולנו טמון בעבודה משותפת של התעשייה כולה", כך אמר ג'ים ווייטהרסט, נשיא ומנכ"ל רד-האט. לדבריו, "זה בדיוק כמו שלא היתה רק חברה אחת שהניעה את המעבר למיחשוב הענן. זה היה תוצאה של עבודה משותפת של הרבה מאוד חברות, קהילות מפתחים ואנשי טכנולוגיה. כך בדיוק יהיה גם עם שאר האתגרים שבפניהם ניצב ענף ה-IT".

בנאום הפתיחה שלו, שנערך שעות ספורות